

ce mai rudimentar sufletește și, de ce nu, a cărui calitate a vieții scade vizibil.

Recunosc și apreciez tradiția. O respect! Dar scopul meu este acela de a duce acest sistem dincolo de frontierele sale și de a medita pe marginea conceptelor filosofice implicate.

Reiki este o placă turnantă spirituală, este un nod prin care trec tot mai multe idei, tehnici, persoane, să că trebuie păstrat liber!

Sper să ofer un prilej de meditație celor care au experiență și să aduc răspunsuri celor aflați la început de drum.

Le mulțumesc pentru modul în care m-au modelat, au fost oglinzi inteligețe și mi-au oferit din cunoașterea lor maeștrilor: Ovidiu-Dragoș Argeșanu, Song Yong, Patrick Zeigler, Don Beckett, Aurelian Curin, Mihaela Vezeanu, Călin Cotrău, Nicu Gecse, Uwe Gonzalez Burgunder, Stephen Womack, ca și scriitorului Roberto Quaglia.

Le mulțumesc și tuturor cursanților care au pus întrebări ce au dus lucrurile înainte și care, la rândul lor, au ajuns maeștri. Așa cum le mulțumesc și celor care le-au facilitat acestora întâlnirea cu mine: Constantin Gheorghită, Claudia Beldean, Mirela Codilă, Maria Meszaros, Ciprian Morar, Adriana Paul, Maria Petrea, Iulia Spănu, Gelu Teodor Susanu.

CALEA REIKI

La un moment dat o să aveți altfel de vise și o să vă treziți în vis și o să realizați că totul este posibil. Veți putea călători oriunde doriți. Doar speciile inferioare au nevoie de nave spațiale.

PATRICK ZEIGLER

Ne dorim sănătate, dar și să evoluăm spiritual. Cum putem pune în practică aceste dorințe fundamentale? Care sunt căile pe care putem merge și de ce am alege Reiki?

Începem prin a ne dori sănătatea corpului fizic, apoi aflăm că trebuie tratat și corpul energetic-informațional, ale cărui boli și defecte, mai devreme sau mai târziu, ajung să se manifeste în fizic mai mult decât ne-am dori. În plus, pe măsură ce evoluăm, aflăm că trebuie să trecem peste câteva praguri dificile, legate de sex, bani, iubire, gândire, ca și de limitata relație cu divinitatea. Că trebuie să ne împăcăm cu noi și cu ceilalți.

Pe urmă, realizăm că problemele de azi sunt consecințe ale celor din viețile trecute, că structura noastră energetic-informațională depinde de acțiunile din viețile trecute, care au generat energii și informații ce trebuie echilibrate sau anihilate. Ajungem să ne dorim „vindecarea karmei“.

Karma care continuă să fie generată în viața de fiecare zi, prin interacțiunea cu ceilalți și, până ajungem la înțelepciunea budistă conform căreia bine este să nu generăm nici un fel de

karmă, dorim să ne apărăm de ceilalți, să avem putere asupra celorlalți, indiferent cum interpretăm asta.

Și, pe o treaptă mai înaltă a evoluției noastre spirituale, după ce ne-am împlinit și dorința de a face bine celorlalți, descoperim că scopul suprem ce poate fi atins pe parcursul vieții în trup este atingerea stadiului de „Fiu de Dumnezeu Împlinit”¹.

Ce metode și tehnici avem la dispoziție, descoperite de oameni pe parcursul existenței lor terestre, prin revelații mai mici sau mai mari?

Avem *metoda sacrificiului*, a mortificării trupului prin post și autoflagelare, a sacrificării vieții pe altarul unei idei înalte, a muceniciei. Greu de aplicat într-o societate modernă, comodă, în care nici măcar soldații nu mai sunt trimiși pe front cu gândul că ar putea să moară. Și greu de acceptat pentru că suspendă preocupările legate de sănătatea corpului fizic, „arde“ brusc karma de până atunci, dar, și asta puțini înțeleg, generează la fel de brusc o karmă nouă, ne impune în fața celorlalți, însă numai pentru o clipă, și nu duce, automat, la stadiul suprem de evoluție spirituală. Sacrificiul isihast trebuie însă păstrat ca o cale de evoluție, iar cei care pornesc pe acest drum trebuie susținuți, pentru că o anumită formă de cunoaștere a divinității nu poate fi obținută pe altă cale.

Avem și *metoda trăirii religioase*, care aduce o sănătate „cazonă“, lipsită de unele plăceri epicureice ale sănătății, care vindecă din karmă, dar arareori ne poziționează față de semenii noștri, care oferă puterea de a face bine, dar și tehnica de a face rău și care se ocupă doar de avansarea treptată, ierarhică, spre stadiul suprem, rezervat, paradoxal, prin Lege, numai unora...

Avem *metoda „exercițiului“*, sau a „sportului“ spiritual, yoga, Qi Gong etc., în care plecăm de la sănătatea fizică, ce trebuie

¹ Așa cum l-am definit în *Irealitatea imediată*.

sporită până când ajungem la stadiul acțiunii energetice, care trebuie să devină preocupare unică pentru a rezolva karma și a ne impune în fața celorlalți, atingerea stadiului suprem fiind accesibilă, teoretic, dar rezervată, practic, marilor „atleți“.

Și mai avem *metoda esoterică*, aproape exclusiv „mentală“, în care putem include și unele tehnici de autocontrol, care nu se ocupă de sănătatea fizică, ci aleargă după împlinirea celorlalte obiective, dar care, spre deosebire de precedentele, este extrem de greu de trecut de la un om la altul, de la o generație la alta, mai toți cei care pornesc pe acest drum fiind obligați să redescopere roata.

După ce se va produce saltul atât așteptat, după ce cunoașterea fără cunoaștere va fi regula și vom face pași către utilizarea exclusivă a cunoașterii juvenile, a cunoașterii divine nealterate de procesele mentale ale semenilor noștri și vom tinde să intrăm în Întreg și cu corpul nostru mental, poate că lucrurile vor sta altfel, dar, acum și aici, când până și gândurile stocate de noi, în alte vieți, în câmpul-A, ne sunt greu accesibile, suntem limitați.

A existat însă un maestru de Qi Gong (în varianta japoneză, *kiko*), care avea suficientă experiență religioasă, care și-a asumat un mic sacrificiu și a căutat să înțeleagă sensul învățăturilor esoterice tibetane pentru a ne oferi o tehnică pragmatică, ușor de trecut de la un om la altul, prin care să ne vindecăm corpul fizic, dar și cel energetic, să ne „ardem“ cu măsură karma, să ne protejăm de ceilalți și să acționăm asupra celorlalți, și prin care, *dacă dorim*, putem atinge stadiul suprem.

Numele lui era Mikao Usui...

Prudent față de autoritățile laice sau religioase, el nu a exclus nici o altă practică, nu a interzis nici o altă formă de tratament sau de evoluție spirituală, ceea ce a permis răspândirea Reiki. Dar, mai ales în spațiul occidental, unde ne plăcțisim repede și vrem „acum!“ totul, această libertate a dus la impurificarea metodelor atât de elegante și simple cu elemente din toate celelalte școli amintite, ceea ce a dus, într-un fel, la pierderea

consistenței sistemului, la contradicții, la fisuri prin care se pot strecura greșeli și amenințări de neconcepție altfel în Reiki, dar și la o eficiență tot mai mare.

Da, poți să tii post, așa cum poți să continui și tratamentul cu antibiotice. Da, poți să faci, în paralel, yoga sau Qi Gong. Da, poți să participe la ritualuri religioase. Da, poți să te preocupi de cercetările esoterice. Pe toate însă trebuie să le faci „dincolo“ de Reiki, în paralel cu Reiki, altfel pierzi esența, simplitatea, eficiența sistemului.

Este ca și cum ai încerca aplicarea în teren a teoremei lui Pitagora atent la fluviul care curge pe ipotenuza triunghiului, la cum pescuiesc cei aflați pe mal, la cine și când s-a înecat în apele acestuia. Și, preocupat de rezolvarea acestor detalii, în mod cert interesante, de erorile care apar când cauți răspunsuri la diverse întrebări, uiți să aplici corect teorema și să afli lungimea ipotenuzei în funcție de catete.

Și, pentru că „spectacolul“ spiritual pare să fie în altă parte, nu în lumea „sărăcăcioasă“ a terapiei prin punerea palmelor, nu de puține ori ne declarăm practicanți Reiki și facem, de fapt, orice altceva!

Și nu mai ajungem să utilizăm potențialul uriaș al tehnicilor Reiki, care oferă sănătate și împlinire spirituală, dar și clarviziune, contact cu ghizi spirituali, tehnici de luptă și de protecție, utilizarea puterii minții.

Pentru că în Reiki tratăm corpul fizic, dar și cel emoțional, fără să-l ignorăm pe cel mental, primim informații care, altfel, par rezervate clarvăzătorilor, acționăm prin puterea minții asupra întregului Univers și avem contact cu entități spirituale superioare, toate acestea într-un mod elegant și simplu. De ce am avea nevoie de altceva?

Care este aşadar esența Reiki, *calea Reiki*? Care este învățătura supremă pe care a „ascuns-o“ Mikao Usui? O avem în fața noastră, dar o ignorăm, deși este limpede de citit... Este suficient să

analizăm ideograma Reiki, dar și, așa cum află maeștrii, să punem față în față simbolurile 3 și 4, în varianta lor integrală, pentru a afla că:

„Scopul Universului este creșterea omului de Lumină“.

EVOLUȚIA SPIRITUALĂ

Toți cei preocupați de terapie și de evoluția spirituală utilizează această sintagmă fără a se strădui să o explică, să o definiște. Mai mult, cel care audă pentru prima dată de așa ceva și începe să caute o explicație descoperă că, indirect, sunt sugerate numeroase definiții care, adeseori, se bat cap în cap. Să existe „mai multe“ evoluții spirituale? Nu. Există mai multe cai și, dacă încercăm să generalizăm, o definiție potrivită pentru oricare școală sau sistem ar fi următoarea:

Evoluția spirituală este definirea unui sistem ontologic și a unui gnoseologic personal și trăirea propriei noastre vieți conform acestora.

Și, chiar dacă sistemul ontologic va dифeri de la o persoană la alta – adică vor avea păreri diferite despre cum a apărut și înainte se îndreaptă acest univers –, iar sistemul gnoseologic va mări diferența aparentă – propunând cai diferite de cunoaștere a modului în care a apărut și a direcției către care se îndreaptă universul și omul –, din momentul în care se va încerca trăirea conform ontologiei și gnoseologiei acceptate vor fi adoptate, ca prin miracol, principii comune. Cum ar fi compasiunea, iubirea seminților etc. Ceea ce va permite, în cadrul fiecărui sistem în parte, aflarea a cât mai multe detaliilor, prin tehnici tot mai avansate, mai refineate.

Iar după un exercițiu suficient de lung se va observa că, pe măsură ce putem privi lucrurile în ansamblu, sistemele ontologice încep să fie convergente. Începem să acceptăm că vorbim despre același lucru, dar cu cuvinte foarte diferite.

Scopul nefiind altul decât acela de a trăi conform sistemului, adică acela de a trăi împreună cu universul și a ne îndrepta în direcția în care și el se îndreaptă, căci noi putem descrie fiecare, altfel, Universul, dar el, fiind unul și același, cât timp suntem sinceri cu noi, nu vom face altceva decât să-l descriem cu cuvintele noastre și pe baza sistemului de valori cu care ne-am obișnuit.

Un sistem, o școală spirituală (nu numai Reiki), trebuie să ofere o serie de elemente: deschiderea/optimizarea circuitelor energetice, dezvoltarea capacitații de vizualizare, a operării cu informațiile din câmpul-A (informația stocată în Cronica Akașă), mentalizarea și operarea cu simboluri, modelarea „irealității immediate“ (a dimensiunii subtile în care se petrec fenomenele considerate a fi „paranormale“).

Acordajul optimizează traseele energetice principale și energia circulă astfel mai ușor către palmele cu ajutorul cărora este oferită celui aflat în nevoie, sunt implementate simboluri la nivel energetic și, prin inițiere, se încearcă recuperarea arhetipului correspondent. Pe urmă, în unele sisteme, se forțează al treilea ochi, pentru a permite vizualizarea și modelarea, și se optimizează tانdien-ul inferior pentru a permite, în timp, atingerea valorii necesare pentru „urcarea“ energiei Kundalini.

Simbolurile utilizate permit concentrarea energiei, ridicarea vibrației, deschiderea spațiilor și a câmpurilor, transmiterea la distanță, tăierea stringurilor, modelarea informației, dar și diverse acțiuni specifice asupra chakrelor și a energiei spirituale.

Pentru a se justifica, pentru a-și crea o identitate, pentru a oferi chiar un suport mnemotehnic, sistemele recurg în prezentarea lor la anecdotă, mitologie și elemente esoterice care au scopul de a declara spațiul cultural și sistemul de valori la care aderă în aşa fel încât viitorul practicant să poată alege sistemul potrivit, cu care „rezonează“.

Prezența lucrare se adresează mai ales celor care au o minimă practică Reiki, gradul al II-lea, dar și maeștrilor, care pot găsi aici o serie de idei utile în predarea Reiki. Însă oferă o bună perspectivă asupra Reiki și a celorlalte terapii complementare sau școli de evoluție spirituală și pentru orice altă persoană interesată de subiect.

Am experimentat și verificat toate lucrurile despre care scriu. Poate nu le-am înțeles pe deplin semnificația, poate că vă este de folos o altă abordare a subiectului, dar intenția mea fiind aceea de a vă oferi cât mai multe sanse, de a vă consolida încrederea în voi și în ceea ce puteți face, chiar și lucrurile cu care nu sunteți de acord, știu că pot declanșa în voi libertatea de gândire.

Înainte însă de a începe un „curs“¹ de Reiki, ar fi bine să rezolvăm problema a ceea ce este și a ceea ce nu este Reiki, a frontierelor sistemului, a modului în care ele pot fi și chiar sunt încălcate. Unele frontiere trebuie trecute, mai ales într-o epocă în care se tinde către o integrare holistică, către un sistem de valori bazat pe știința complexității, căci aşa dezvoltăm și ducem lucrurile mai departe. Alte frontiere este bine să rămână închise. Încerc să explic de ce.

¹ Într-un fel sau în altul, mai structurat sau nu, orice carte ce tratează subiectul este și un curs, chiar dacă nu sistematizează materialul pe grade, aşa cum suntem obișnuiți.